

Biel Obrador

Sèiem i ens miràvem de reüll. Jo, al costat dret de l'embarcació, amb els peus damunt la caixa blanca, valuosíssima, que mantenia portàtil, llibretes, xeringues i vials a redossa de la inundació. Tot eren regalims, regalims per les mànegues d'aquestes jaquetes que lluïm, regalims per les ulleres, les orelles i, per descomptat, el motor. Regalims per l'ampolla Van Dorn, el disc de Secchi i la CTD, regalims per la nevera que tornarà a la UB a vessar de mostres. Regalims arreu en aquest nou mostreig als embassaments bascos.

I quin equip a bord, sota la pluja intensa! Equip fet per companys de mostrejors, autories, dinars i viatges, alguns fins als confins d'inacabables fulls d'Excel. A bord, la franquesa i *savoir faire* de tots i cada un d'aquests ecòlegs es respira al primer alè. I homogeneïtzada. I és que aquí es mulla tothom. Van xops els que duen la batuta i se suposa que manen; va xop el doctorand franc que acabarà la tesi com qui fa una abraçada i va xopa la brillant estudiant a qui cap compromís fa enrere. Sentir la fredor del xàfec, les gotes, una a una, fa tenir la certesa que ni competència ni baldament farien trontollar aquestes cares. Cares que quan arribin a la riba, carregaran avui també, novament, quilos i quilos d'equipament a la furgoneta. Tornaran a conduir i a preprocessar mostres, a endreçar, endormiscats, llibretes que vessen de perfils i fluxos i tornaran a riure pels descosits durant un sopar fet de nou a cops d'olla grossa.

Fet i fet, és ben cert que no ens cal la pluja per valorar la sort que és gaudir d'aquest equip, la sort que rigor i sentit comú planin arreu, la sort que el compromís no manqui ni afluixi. No ens cal la pluja, certament. Però un mostreig d'aigua quan cau ajuda, entre regalims, mostres i aparells, a veure-ho clar, ben clar.